

Seres Lili Hanna

OLVADÁS

Dézsába állított fák között fekszem,
hallom, ahogy a jóisten azt kérdi, na mi lesz
a naplóiddal, ha meghalsz, hallom, hogy odvas
a hangja, hátha úgy jobban figyelek, de nem,
sajnos végig rád gondolok, arra, hogy
kezeim közt szétmálló hócseppekké leszel,
és én nem tudok parancsolni az olvadásnak.

Hallom, hogy észreveszi süket füleimet, észre,
hogy te tömíted el a járatokat, még egyszer
erőtlenül felteszi a kérdést, vajon gondoltam-e
arra, mi lesz a naplóimmal, ha meghalok,
aztán lassan, fáradt mosolyú kudarccal
elindul, szárnya puhán karistolja a betont –
téged ver fel, a lelkemre rakódott párát.

Apokrif, 2015/4.

■ Seres Lili Hanna 1993-ban született Budapesten. Verset ír.